

Отписки-самописки

АВТОРИТАРИЗМ.
ВАЛЬСИФІКАЦІЯ.
МАНІТОРИНГ.
ПОЦІЛЮВУВАЧ ЖІНОК.
САЛОВИСУВАНЕЦЬ.

Віктор ІГНАТЕНКО.
Чернігівська обл.

Запитаңнячка

• Чому люди наступають на одні й ті ж граблі, якщо можна наступати на різні?
• А в нас чорна бухгалтерія тільки для білих людей?

КАЛАМБУРИ

Розмова шахраїв

– На цім і виграти можна, і програти.
– Ох, не нагадуй ти мені про грати!

Календар спекулянта

Єдине в нього поняття про дати:
Коли купити, коли продати.

Анатолій ГАРМАТЮК.

МАЙЖЕ З НАТУРИ

Ненормальні

НЕНОРМАЛЬНІ якісь. Скільки про-водиться всляких акцій, а спробуй у них взяти участь. Нікуди ж не проб'єшся. Півроку рекламують акцію «Людина року». А чому б мені, думаю, не стати «Людиною року»? Записав номер, телефоную. Довго телефонував – видно, багато таких як я. Нарешті добився:

– Це ваша організація, – запитую, – проводить акцію «Людина року»?
– Так, наша, – відповідає чоловічий голос. – А що вас цікавить?
– Хочу, – кажу, – стати «Людиною року». Що для цього треба?
– Ну, – відповідає, – тут багато є нюансів. Треба, щоб вас хто-небудь висунув.

«Мене, думаю, тільки засовують. І з кожним роком усе далі й далі». А вголос питаю:

– А ще що треба?
– Слід, – він мені, – заповнити декларацію про прибутки. Які маєте прибутки? – цікавиться.
– Як більшість, – відповідаю.
– Чудово! – каже. – А конкретніше?

– Чотири тисячі, – кажу.
– Чого чотири тисячі? – допитують голос.

– Гривень, – кажу.
– За день? – питає.
– За місяць, – відповідаю.
– Постривайте, яка ж тоді «більшість»? – чути у слухавці.
– Народна, – кажу, – більшість.
– Я вам сказав «чудово», бо думав, що як парламентська більшість.
– У парламентській, – я йому, – і меншості чудово.
– Ви вважаєте, – він мені, – що з

вашими прибутками можна бути «Людиною року»? Та з такими прибутками не будеш і «Людиною дня». Слід підтягувати зарплатню.

– А на скільки? – питаю.
– Ну, хоча б до десяти тисяч, – відповідає.
– За місяць? – цікавлюся.
– Та ні, – шипить у слухавці.
– А що, за два місяці?
– За день! – мов постріл, пролунав голос у слухавці, і зв'язок вимкнувся.

Ненормальні. Не дотягну, бачу, до тієї «людини». Але ж, думаю, я можу претендувати на «Лідера економіки». Телефоную. Відповідає, одразу видно, якесь...

– Хе-е-е-ло, слухаю.
– Ваша фірма, – питаю, – проводить акцію «Лідер економіки»?
– А що вас цікавить? – лунає у слухавці жіночий голос.
– Я, – кажу, – хочу претендувати на лідера економіки.
– Ви в цьому впевнені? – запитує.
– Упевнений, – кажу, – на всі сто. Полічіть: одержую щомісяця чотири тисячі гривень, за комунальні послуги плачу три тисячі, ще й на їжу залишається. То що, я не можу бути лідером?

– В нас акція – «Лідер економіки держави», – зауважує мені жіночий голос.
– Якої, – уточнюю, – держави?
– Української.
– А де ж вона – та економіка?! – від здивування я аж закричав.
– Раз буде лідер, значить, і економіка є! – заспокоїла мене. Ненормальні якісь. Куди не поткнись. У продовольчий магазин зай-

шов. Ковбаса на вітрині. На зрізі уже сірувата, а я їсти хочу.

– Зважте, – звертаюся до продавчині, – грамів двісті ковбаски. Тільки отой кінець обріжте.

– Ніхто його не обрізатиме! Ти подивися, який знайшовся!!! – обурено репетує.

– За правилами торгівлі ви повинні зіпсоване обрізати, – пішов я в наступ, бо з ними інакше не можна.
– Я сказала – не обріжу! – стоїть продавчиня на своєму.

– Покличте, – я до неї, – завідувачу.

– Олено! – гукає продавчиня. – Іди-но сюди!

Підійшла Олена. Фігура – палиця ковбаси. Тільки десь у разів сорок вісім товща. І трішки виділяється своїм паливно-енергетичним комплексом.

– Бачиш, – продавчиня до неї, – ось цей хоче, щоб йому кінець обрізали.

Та знизала плечима (видно, теж ненормальна) й сказала:

– По-перше, – скривила фізіономію, – ви не за адресою, а по-друге, – у вашому-то віці.

– А що в моєму віці? – питаю.
– Ну... то дітям обрізають.

– А я що, – кажу, – як у віці, то можна все підряд? Нічого не вийде, – обрізайте мені!

Сміються, ненормальні. Плюнув і пішов геть з магазину. Скільки ненормальних розвелось. Поскаржитися нікому.

Григорій СОЛОМОНЧУК.
Житомирська обл.

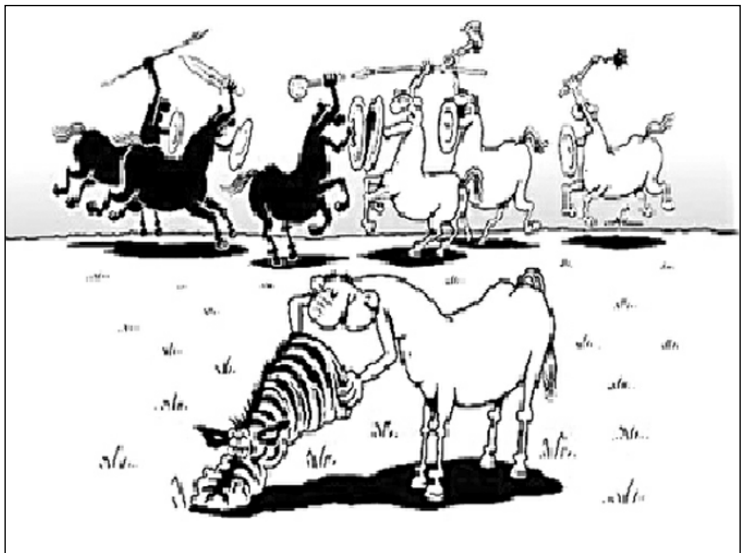
САТИРИЧНІ МІНІАТУРИ І МАМА ПЛАЧЕ

Наша Таня гірко плаче, проковтнула вона м'ячик. Мама Тані також плаче, сумнівається, що м'ячик.

НЕВІГЛАС

Математики сів син
Пізнавать секрети.
Поряд в кріслі тато, він
Хоче подримати.
«Тату, як мені п'ятсот
На три поділити?»
Батько, розтуливши рот,
Відповів сердито:
«Ну й невіглас! Ну й профан,
Щоб таке питати!..
На два пальці у стакан
Треба всім недоливати!»

Іван ШАБЛІЙ.
Київська обл.

Мал. Ігоря КІЙКА.

ГУМОРЕСКА

ДИРЕКТОР Варениця уважно по-дивився авторучкою по заяві Жабченка, щось підкреслював і докірливо похитав головою:

– Ай-я-яй, скажу я тобі. Скільки класів провчився?

– Як усі – десять. А що?
– Сплошні помилки, друже, – до-рікнув Юрій Борисович. – Ось тут у заяві ти пишеш: «Прошу виписати мені деніх, бо не получаю п'ять місяців і нема за що купити хліба».

– Так воно і є, – підтвердив Петро.
– А в декабрі хіба не получаю? – здивувався директор.

– За август виплатили, – відказав Жабченко.

– От бачиш, а пишеш – п'ять місяців, – зауважив Юрій Борисович. – Ти, голубчику, от що... Візьми й переписи, бо мені – людині з вищим образу... образою...

Грамотій

– Вищою освітою, – вирвалося в Петра.

– Що?

– Не образою, а освітою.

– Ах да. А кажеш, що малограмотний. Так от, переписи заяву, бо в нашому язиці слова «деніх» нема. А походить це слово від азійського «теньга». У нас же є слово «гроші», хоча самих грошей чортма. Так що переписуй, тоді побалакаємо далі. Зрозумів?

– Та не тупий, – пробурмотів Петро і уточнив:

– Писати, щоб видали за п'ять місяців?

– Пиши, тіки грамотно, а не так, як ми балакаємо, – мовив директор.

Хоч від хвилювання у Жабченка

пальці тряслись, мов на похмілля, він хуленько впорався з написанням нової заяви. Прочитавши її, директор схвально кахикнув:

– К-хм, отеперички правильно. Шкода тільки, що зараз у касі нашого заводу ні копійки, а боргів – як на бомжу вошей: і за газ должні, і за електроенергію винні, і за воду не платимо, бо нічим.

– А навіщо ви звелили нову заяву писати? – запитав ошелешений Петро.

Варениця витер хустинкою дебелу потилицю.

– Собственно кажучи, а що ти потіряв? – примружився директор на Жабченка. – Наоборот, лише приобрюль. Став грамотнішим, тепер знаєш, як треба правильно писати заяву. Так що не вішай носа!

Анатолій СЕМЕНОВ.
Запорізька обл.

Мал. Петра КОЗИЧА

Народні устішки

На прийомі у поліклініці лікар запитує клієнта:
– Ви скаржитесь, що погано спите?
– Дуже погано! Увечері рано лягаю спати, вранці пізно прокидаюсь, а після обіду ніяк не можу заснути – годинами з боку на бік перевертаюсь...

***

Посварившись, двоє п'яних приятелів зчепилися між собою. Один із них, схопивши порожню пляшку, погрожує:

– Зараз цю пляшку я розіб'ю на твоїй голові!

Приятель зневажливо відказує:

– От налякав! Бий, мені твоєї пляшки не жалко.

***

– Алло! Твою матір...
– Ви чого матюкаєтесь? Як вам не соромно!
– Та почекай! Я хотів запитати: твою матір можна покликати до телефона?

Реклама. Оголошення

«Шлюбне агентство «Ноїв ковчег» залюбки підбере пару будь-якій тварі».

«Шиемо, латаємо, обрізаємо одяг жіночої і чоловічої статі за побажанням клієнтів. Адміністрація ательє».

«Запрошуємо на курси водіїв серії «Б». Форма навчання – заочна по мобільному телефону».

«Потрібна няня чоловічого роду у психіатричну лікарню віком до 50 років».

«Досвідчений політолог дає уроки політичної боротьби для членів усіх партій. Працевлаштування гарантуємо».

Мал. Віктора БОГОРАДА.

Навмисно не придумавеш

«Риболовля в озері заборонена в зв'язку з відсутністю води».

(З оголошення на посту охорони).

«Продаю гараж зі зручним виїздом у напрямку Києва».

(З об'яви).

«Сьогодні ліфт буде односторонній (працюватиме тільки на спуск)».

(З об'яви ліфтера).

Архів "зорянського" гумору на сайті: www.zorya.poltava.ua

